

แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน

รายวิชา ศ ๓๑๑๐๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การประดิษฐ์ทำรำในการแสดงนาฏศิลป์ไทย

เรื่อง การสร้างสรรค์การแสดง

เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ภาคเรียนที่ ๑

ปีการศึกษา ๒๕๖๕

ชื่อครูผู้สอนนายณัฐวุฒิ ทุมอนันต์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

บูรณาการกับสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน

องค์ประกอบที่ ๕ ข้อ ๕.๒ การจัดแสดงองค์ความรู้

๑. มาตรฐานการเรียนรู้

ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์

คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๒. ตัวชี้วัด

ศ ๓.๑ ม.๔/๔ นำเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้ตัวชี้วัด

๑. อธิบายความหมายของการออกแบบ (K)

๒. เขียนสรุปความหมายและจุดมุ่งหมายของการออกแบบ (P)

๓. มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม (A)

๓. สาระสำคัญ

การแสดงนาฏศิลป์ไทยที่เป็นคู่และที่เป็นหมู่ เป็นการแสดงที่ต้องใช้ความพร้อมเพรียง ถูกต้องของท่ารำ เพื่อให้การแสดงมีความสวยงามและน่าชื่นชม

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

อยู่อย่างพอเพียง

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการคิด

ความสามารถในการแก้ปัญหา

๖. ชิ้นงานหรือภาระงาน

ใบงาน เรื่อง การสร้างสรรค์การแสดง

๗. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

๑. เอกสารรวบรวมพรรณไม้
๒. ใบความรู้ เรื่องการนาฏศัพท์ ภาษาท่า การคิดประดิษฐ์ท่ารำ
๓. ใบงาน ๑ การคิดประดิษฐ์ท่ารำ
๔. ใบงาน ๒ การออกแบบเครื่องแต่งกาย
๕. หุ่นตุ๊กตา

๘. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบงาน	ใบงาน ๑ การคิดประดิษฐ์ท่ารำ ใบงาน ๒ การออกแบบเครื่องแต่งกาย	ร้อยละ ๖๐ ผ่านเกณฑ์
สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม	ระดับคุณภาพ ๒ ผ่านเกณฑ์
สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ ๒ ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมินใบงาน เรื่อง การสร้างสรรค์การแสดง

ระดับ ๔	ดีมาก	= ๘-๑๐ คะแนน
ระดับ ๓	ดี	= ๖-๗ คะแนน
ระดับ ๒	พอใช้	= ๔-๕ คะแนน
ระดับ ๑	ปรับปรุง	= ๐-๓ คะแนน

รายการประเมิน	คะแนน	
	๒	๑
๑.ความคิดสร้างสรรค์	มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่	ไม่ค่อยสร้างสรรค์ ไม่มีความแปลกใหม่
๒.การจัดตำแหน่งนักแสดง	จัดวางตำแหน่งได้ถูกต้อง	จัดวางตำแหน่งไม่ถูกต้อง
๓.การใช้โทน สี	ใช้เทคนิคการระบายสีถูกต้อง	ใช้เทคนิคการระบายสียังไม่ถูกต้อง
๔.ความสวยงาม	ประณีต สวยงาม น่าสนใจ	ไม่ประณีต ขาดความสวยงาม ไม่น่าสนใจ
๕.เวลาที่ใช้	ทำชิ้นงานได้ตรงตามเวลาที่กำหนด	เกินเวลาที่กำหนด
คะแนนรวม (๑๐ คะแนน)		

๙. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการประดิษฐ์ทำร่ำสร้างสรรค์ โดยทั่วไปควรคิดเป็นระบบก่อนหลัง พร้อมทั้งแนะนำว่าจะมีการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การสร้างกระบวนการทำร่ำเลียนแบบธรรมชาติ **บูรณาการ** กับงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน โดยใช้ทำนาฏศัพท์นาฏศิลป์ไทยมาบูรณาการกับงานสวนพฤกษศาสตร์

ขั้นสอน

๒. ครูแจกเอกสารการรวบรวมพรรณไม้
๓. ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับต้นอ่อมแซบโดยสังเขปและสนทนาเรื่องต้นอ่อมแซบจากข้อมูลที่ได้จากเอกสารรวบรวมพรรณไม้ หลังจากนั้นให้ไปศึกษาต้นอ่อมแซบที่บริเวณสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนว่ามีลักษณะอย่างไร ถ้าเราจะนำมาประดิษฐ์ทำร่ำ เราควรทำอย่างไร และมีขั้นตอนอย่างไรบ้าง
๔. นักเรียนระดมความคิดช่วยกันสร้างสรรค์ประดิษฐ์ทำร่ำ ในใบงานที่ ๑ ใส่ทำนองและจังหวะ คิดประดิษฐ์ทำร่ำโดยนำข้อมูลของต้นอ่อมแซบและข้อมูลนาฏศัพท์ ภาษาทำมาสร้างสรรค์ประกอบแนวคิดประดิษฐ์ทำร่ำ
๕. ครูให้นักเรียนช่วยกันคิดประดิษฐ์สร้างสรรค์ผลงานการแสดงและออกแบบเครื่องแต่งกายในใบงานที่ ๒ และนำตุ๊กตามาตกแต่งเครื่องแต่งกายตามที่นักเรียนได้ออกแบบ ครูเดินตรวจผลงานครูให้คำแนะนำในแต่ละกลุ่ม จนครบทั้งหมด
๖. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงทำร่ำดอกอ่อมแซบ และร่วมกันตั้งชื่อการแสดงนี้ว่า ผกานารีศรีอ่อมแซบ และให้แต่ละกลุ่มเลือกสีของดอกอ่อมแซบโดยไม่ให้ซ้ำกัน นักเรียนนำเสนอและรับฟังข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ
๗. ครูให้นักเรียนหาเพลงที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกระบวนการทำร่ำของตนเองที่คิดประดิษฐ์ขึ้นมา

ขั้นสรุป

๘. ครูให้แต่ละกลุ่มนำเสนอการแสดง เครื่องแต่งกาย ให้เพื่อนในชั้นเรียนรับชม
๙. ครูและสมาชิกในห้องประเมินผลการแสดงของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม
๑๐. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป อภิปรายเนื้อหาเพิ่มเติม

บันทึกหลังสอน

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน

1.1 นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 รวมจำนวน 123 คน

1.2 ผลการประเมินการสอนของนักเรียน

- ด้านความรู้ (Knowledge) ผ่านร้อยละ 90
- ด้านกระบวนการ (Process) ผ่านร้อยละ 90
- ด้านคุณธรรมและลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) ผ่านร้อยละ 90

1.3 จำนวนใบความรู้ ใบงาน และชิ้นงาน

- จำนวนใบความรู้ 52 ใบ
- จำนวนใบงาน 50 ใบ
- จำนวนชิ้นงาน 62 ใบ
- ชิ้นงาน (26) กลุ่ม จำนวนชิ้นงาน 62 ชิ้น
- ชิ้นงาน (.....) รายบุคคล จำนวนชิ้นงาน - ชิ้น

2. ปัญหา/อุปสรรค

นักเรียนไม่ให้ความสนใจและจดจำเนื้อหาเรียนในบทเรียนที่มอบให้

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

ควรใช้อุปกรณ์สื่อการสอนที่ทันสมัยและน่าสนใจมากขึ้น และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน

ลงชื่อ [Signature] ผู้สอน

(นายณัฐวุฒิ ทมอนันต์)

บันทึกหลังสอน

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน

1.1 นักเรียนระดับชั้น..... มัธยมศึกษาปีที่ 4 รวมจำนวน 123 คน

1.2 ผลการประเมินการสอนของนักเรียน

- ด้านความรู้ (Knowledge) ผ่านร้อยละ..... 90
- ด้านกระบวนการ (Process) ผ่านร้อยละ..... 90
- ด้านคุณธรรมและลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) ผ่านร้อยละ..... 90

1.3 จำนวนใบความรู้ ใบงาน และชิ้นงาน

- จำนวนใบความรู้..... 52ใบ
- จำนวนใบงาน..... 50ใบ
- จำนวนชิ้นงาน..... 52ใบ

ชิ้นงาน (2k) กลุ่ม จำนวนชิ้นงาน..... 52ชิ้น

ชิ้นงาน (-) รายบุคคล จำนวนชิ้นงาน..... -ชิ้น

2. ปัญหา/อุปสรรค

นักเรียนไม่สนใจเรียนและจดจำเนื้อหาที่สอนในบทเรียนที่เรียนก่อน

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

ควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน
ได้มีส่วนร่วมในการเรียน

ลงชื่อ..... [Signature]ผู้สอน

(นายณัฐวุฒิ ทุมอนันต์)

วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 66

ข้อเสนอแนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ใช้จุดคิดวิเคราะห์บนภาพ

ลงชื่อ

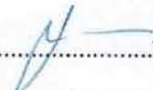
(นางสาวลำพันธ์ สุนันทิพย์)

17 / พ.ค. / 2566

ข้อเสนอแนะของรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนศรีสมเด็จพิมพ์พัฒนาวิทยา

- จักขอเชิญให้ทุกแผนกมาทราบนสขรทุกองค์สภ / ใ้สขรทุกสภ
กับงานกลุ่มของขงขงทุกแผนก

ลงชื่อ

(นายยิ่งยศ บุญมั่งมี)

17 / พ.ค. / 2566

ข้อเสนอแนะของผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสมเด็จพิมพ์พัฒนาวิทยา

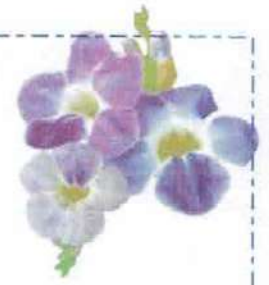
เพื่อแผนกสาระการเรียนรู้ศิลปะ / ใ้สขรทุกสภ / ใ้สขรทุกสภ
กับงานกลุ่มของขงขงทุกแผนก

ลงชื่อ

(นายสุรียา สิงห์ชา)

17 / พ.ค. / 2566

ใบความรู้ที่ ๑

การคิดประดิษฐ์ทำรำ

“ ผกานารีศรีอ่อนแซบ “

การแสดงพื้นเมือง เป็นการแสดงที่แสดงออกถึงการสืบทอดทางศิลปะและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นที่สืบทอดกันต่อ ๆ มาอย่าง ช้านาน ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน การแสดงจะออกมาในรูปแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพทางภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม อาชีพ และความจำเป็น ทางเศรษฐกิจ ตลอดจนอุปนิสัยของประชาชนในท้องถิ่น จึงทำให้การแสดงพื้นเมือง มีลีลาท่าทางที่แตกต่างกันออกไป แต่ก็มีจุดมุ่งหมาย อย่างเดียวกัน คือ เพื่อความสนุกสนานรื่นเริง และพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งมีความแตกต่างกันตามภูมิภาค การแสดงพื้นเมืองได้แบ่งออกเป็นสี่ภาค

๑. การแสดงพื้นเมืองของภาคเหนือ
๒. การแสดงพื้นเมืองของภาคกลาง
๓. การแสดงพื้นเมืองของอีสาน
๔. การแสดงพื้นเมืองของใต้

กล่าวได้ว่าการแสดงพื้นเมืองในแต่ละภาคจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในเรื่องของมูลเหตุแห่งการแสดงซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

๑. แสดงเพื่อเชิดสรวงหรือบูชาเทพเจ้า เป็นการแสดงเพื่อแสดงความเคารพต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือเชิดบวงสรวงดวงวิญญาณที่ล่วงลับ
๒. แสดงเพื่อความสนุกสนานในเทศกาลต่างๆ เป็นการรำเพื่อการรื่นเริง ของกลุ่มชนตามหมู่บ้าน ในโอกาสต่างๆ หรือเพื่อเกี่ยวพาราสีกันระหว่าง ชาย - หญิง
๓. แสดงเพื่อความเป็นสิริมงคล เป็นการรำเพื่อแสดงความยินดีในโอกาสต่างๆ หรือใช้ในโอกาสต้อนรับแขกผู้มาเยือน
๔. แสดงเพื่อสื่อถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอันเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และวัฒนธรรมประเพณีเพื่อสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่รู้จัก

การสร้างสรรคงานทางด้านนาฏศิลป์ มีหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการสร้างสรรคงานนาฏศิลป์ที่เรียนแบบธรรมชาติ การงานสร้างสรรคงานที่ได้มาจากความเชื่อ ความศรัทธาและการสร้างสรรคงานที่เกิดขึ้นจากอารมณ์ของผู้คนที่มีสังคัม สิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยการเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นหลักและการแสดงอารมณ์ อย่างเป็นระบบของผู้แสดงที่แสดงเป็นกลุ่มหรือจะแสดงเดี่ยวก็ได้ สิ่งนี้จะทำให้ผู้ชมเข้าถึงรูปแบบการแสดงได้อย่างลึกซึ้ง ลักษณะรูปแบบการสร้างสรรคงานนาฏศิลป์ก็จะแตกต่างกันไป ตามลักษณะการออกแบบและความชอบของผู้สร้างสรรคผลงาน แต่เดิมนั้นคนโบราณมักสร้างจังหวะและทำนองด้วยการดบการตีร่างกายให้เป็นเสียง เช่น ทำตบมะผาบซึ่งเป็นการแสดงของภาคเหนือ ทำมวยโบราณของผู้ชายภาคอีสาน การเดินของชนเผ่าแอฟริกันการที่จะได้ทำท่างมานั้นต้องพิจารณาให้ดีว่าร่างกายแต่ละส่วนสามารถสร้างเป็นท่าทางได้หรือไม่ ผู้แสดงอาจจะปฏิบัติด้วย

ใบความรู้ที่ ๒ การคิดประดิษฐ์ท่ารำ

อ่อมแซบ

การสร้างสรรคท่ารำทางนาฏศิลป์ไทย หมายถึง การประดิษฐ์ ดัดแปลง หรือ ปรับปรุงท่ารำขึ้นใหม่ให้มีความสวยงามและถูกต้องตามหลักนาฏศิลป์ไทย ซึ่งสิ่งสำคัญในการสร้างสรรคท่ารำทางนาฏศิลป์ไทยคือ ผู้สร้างสรรคจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของท่ารำพื้นฐานและสามารถปฏิบัติท่ารำพื้นฐานได้แก่ นาฏยศัพท์และภาษาท่าทางนาฏศิลป์ และมีความเข้าใจหลักในการสร้างสรรคท่ารำทางนาฏศิลป์ไทย คือ การใช้ท่ารำที่ง่าย ไม่ซับซ้อน มีจังหวะเพลงที่ไม่ยาวและท่ารำที่สร้างสรรคขึ้นก็ไม่ควรซับซ้อน ซ้ำทำกันมากจนเกินไป

หลักในการคิดประดิษฐ์ท่ารำ

๑. การคิดประดิษฐ์ท่ารำที่มีบทหรือกำหนดความมุ่งหมายอย่างชัดเจน เช่น บทกลอนถวายพระพร บทอวยพรต่างๆ ที่มีบทเนื้อร้องนั้นให้ยึดความหมายของเนื้อเพลงเป็นหลักในการออกท่ารำยรำให้ถูกต้อง โดยอาศัยแม่ท่าในบท เพลงช้า เพลงเร็ว เพลงแม่บท
๒. การคิดประดิษฐ์ท่ารำที่ไม่มีบทหรือ มีแต่ทำนองเพลงนั้นให้ยึดอารมณ์ท่วงทำนองของเพลงที่บรรเลง เช่น อารมณ์เพลงศึกศึกให้ความสนุกสนานมีท่วงทำนองเร็วอารมณ์เพลงที่แสดงความโกรธ อารมณ์เพลงที่แสดงถึงความโหยหวน หรืออารมณ์เพลงอันอ่อนหวานแสดงถึงความรัก อารมณ์เพลงหนักแน่น เป็นต้น เมื่อรู้ถึงลักษณะของอารมณ์เพลงแล้ว จึงคิดประดิษฐ์ท่ารำโดยอาศัยแม่ท่าในบท เพลงช้า เพลงเร็ว เพลงแม่บท นำมาออกแบบท่ารำยรำให้กลมกลืนกับท่วงทำนองของอารมณ์เพลงนั้นๆ แต่ในบางครั้งก็สามารถ คิดประดิษฐ์ท่ารำให้ตรงกับความมุ่งหมายของเนื้อหาที่จะนำเสนอ

การคิดประดิษฐ์ท่ารำประกอบการแสดง

การรำยรำในนาฏศิลป์ไทยทุกประเภท มีลักษณะวิธีการในการเคลื่อนไหวอวัยวะสำคัญของร่างกายอยู่ ๒ ส่วนคือ อวัยวะช่วงบน ซึ่งประกอบด้วย แขน มือ นิ้ว ลำตัว คอ ใบหน้า โดยเฉพาะส่วนของแขน มือ นิ้ว เรียกรวมกันว่า วง

อวัยวะส่วนล่าง ได้แก่ เข่า ขา เท้า เรียกรวมกันว่า เหลี่ยม

การเคลื่อนไหว อวัยวะมีรายละเอียดต่างๆ ที่จะต้องผสมผสานกลมกลืนกัน ทั้งนี้รวมถึงอารมณ์ของผู้แสดง จะต้องทำให้เกิดความหมายทำให้ผู้ชมเข้าใจและคล้อยอารมณ์นั้นๆ ซึ่งผู้แสดง เรียกว่า ภาษาท่า แต่ขณะเดียวกัน การเคลื่อนไหวบางอย่างของผู้แสดงเป็นเพียงท่วงที การเคลื่อนไหวเพื่อความงดงามแต่ไม่มีความหมายเรียกว่า ท่าเชื่อม แต่อย่างไรก็ตาม กระบวนท่าทางเคลื่อนไหวก็เป็นศิลปะที่งดงาม เป็นเอกลักษณ์ของนาฏศิลป์ไทย

กระบวนท่ารำจึงมีความหมายอย่างยิ่งต่อการคิดประดิษฐ์ ชุดการแสดง ท่ารำ แต่ละท่ามีความหมายในตัวเอง ท่ารำบางท่ามีกฎระเบียบเฉพาะ เช่น ท่าอ้อม ท่าตัวเรา ใช้ได้เฉพาะมือซ้าย แต่ถ้าจำเป็นต้องใช้มือขวาให้ใช้นิ้วชี้หรือนิ้วหัวแม่มือแทน เป็นต้น นอกจากนี้การแปลแถวเป็นจุดสำคัญอย่างหนึ่งของการประดิษฐ์ระบำในนาฏศิลป์ไทย ซึ่งมีรูปแบบการแปลแถวอยู่มากมาย

การกระตือรือร้นทำสลับกันไปมา การปรบมือ หรือการตีดนนิ้ว เข้ามาผสมด้วยเพื่อให้เกิดท่าทางที่สวยงามในการแสดง เช่นเดียวกับท่าทางของการรำ ร่าย ราชแบบนาฏศิลป์ แต่เดิมนั้นท่าที่เป็นแบบแผนและมีมานานจะมีลักษณะโครงสร้างตามแบบแผนโบราณของนาฏศิลป์ไทย คือ ตั้งวง จีบ ล่อแก้ว กระดก ยกหน้า หรือที่ปรากฏที่รำอยู่ในเพลงแม่บทเล็ก หรือแม่บทใหม่ เป็นต้น เมื่อกาลเวลาผ่านไปรูปแบบการแสดงก็มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยงานที่สร้างสรรค์ก็ออกมาในรูปปรากฏออกมาในรูปแบบอนุรักษ์ การสร้างสรรค์การแสดงและการพัฒนาและมีการนำเอาเทคนิคต่าง ๆ เข้ามาผสมผสานกันมากขึ้น ทำให้การแสดงมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

การแสดงนาฏศิลป์ คือ ศิลปะการแสดงที่ใช้ภาษากายอธิบายแทนคำพูด เพื่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ตนได้ไปพบเจอมา สิ่งเหล่านี้มีการพัฒนามาจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน โดยกระบวนการในการแสดงนั้นจะมีการเรียบเรียงท่ารำให้เป็นระบบระเบียบมีแบบแผนเฉพาะของสังคมนั้น ๆ เมื่อกล่าวถึงลักษณะการสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ คำนี้มีความหมายในตัวคำว่าสร้างสรรค์ คือ การสร้างสรรค์งานขึ้นมาให้โดยจะยึดตามแบบเดิมที่มีอยู่แล้วก็ได้และทำมาปรับปรุงใหม่มีความแปลกใหม่และน่าสนใจมากขึ้นหรือจะเป็นการสร้างสรรค์งานขึ้นมาใหม่โดยสิ่งนั้นไม่เคยเกิดขึ้นก็ได้ ส่วนคำว่า นาฏศิลป์ คือ ศิลปะการรำรำที่ใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายที่มนุษย์เป็นผู้ประดิษฐ์ขึ้น จะแบ่งได้ 3 ประเภทคือ การเรียนแบบธรรมชาติ เกิดจากความเชื่อความศรัทธา และเกิดจากอารมณ์ของมนุษย์ที่มีต่อสังคม

1. เกิดจากการเรียนแบบธรรมชาติการที่มนุษย์เคลื่อนไหวร่างกายด้วยท่าทางต่างๆ เช่นการยกแขนขา เอว ลำตัว การใช้ใบหน้าเพื่อแสดงอารมณ์ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกรัก โกรธ โศกเศร้า เสียใจ อารมณ์เหล่านี้ล้วนแต่แสดงออกได้ในทางสีหน้าทั้งนั้น ผู้สร้างสรรค์ผลงานจึงดัดแปลงให้มีความสวยงามขึ้นด้วยการนำท่าทางการรำรำและแสดงอารมณ์ทางใบหน้ามาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้ชมการแสดงนั้นๆ เข้าถึงการแสดงได้อย่างลึกซึ้ง

2. เกิดจากความเชื่อความศรัทธาความเชื่อความศรัทธาผู้วิจัยเชื่อว่า ไม่ว่าจะเป็นผู้คนกลุ่มใดก็ต้องมีที่พึ่งทางใจหรือเครื่องสักการบูชาทั้งนั้น เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจในยามที่ตนต้องการที่พึ่งตัวอย่างเช่น การเชื่อเรื่องภูตผี เทพารักษ์ รูปปั้นที่ผู้คนเคารพจากนั้นได้กลายเป็นแบบแผนทางวัฒนธรรม มีการจัดการแสดงขึ้นเพื่อเคารพบูชาสิ่งนั้น ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนกลายเป็นนาฏศิลป์ที่มีพื้นฐานที่เกิดขึ้นจากความเชื่อความศรัทธาทั้งสิ้น

3. เกิดจากอารมณ์ของผู้คนที่ต่อสังคมอารมณ์ที่ผู้คนที่ต่อสังคมนั้นมีหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ดีใจหรือเสียใจ สิ่งเหล่านี้มักสะท้อนให้เห็นได้ชัดเจนเมื่อผู้คนอยู่รวมกันเป็นกลุ่มในสังคมเพราะต้องเจอกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกเหล่านี้ได้ จึงทำให้เกิดแนวคิดการสร้างสรรค์การแสดงขึ้นโดยยึดหลักการอบแนวคิดของค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม เพื่อช่วยในการขัดเกลาความคิดของผู้คนในสังคมให้อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

ใบงานที่ ๑

เรื่อง การประดิษฐ์กระบวนท่ารำจาก “ ต้นอ่อมแซบ ”

ชื่อกลุ่ม.....

สมาชิก

๑. ชื่อ - สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....
๒. ชื่อ - สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....
๓. ชื่อ - สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....
๔. ชื่อ - สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....
๕. ชื่อ - สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

คำสั่ง ให้นักเรียนศึกษาข้อมูล “ ต้นอ่อมแซบ ” แล้วคิดประดิษฐ์ท่ารำเป็นการแสดง ๑ ชุด

ใบงานที่ ๒

เรื่อง การคิดออกแบบเครื่องแต่งกาย

ชื่อกลุ่ม.....

สมาชิก

๑. ชื่อ - สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....
๒. ชื่อ - สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....
๓. ชื่อ - สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....
๔. ชื่อ - สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....
๕. ชื่อ - สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

คำสั่ง ให้นักเรียนคิดออกแบบเครื่องแต่งกายของการแสดง ผกานารีศรีอ่อมแซบ จากจินตนาการของตนเอง โดยให้สอดคล้องกับท่าร่าที่นักเรียนคิดไว้ในใบงานที่ ๑ หลังจากนั้นร่วมกันประดิษฐ์ลงหุ่นตุ๊กตาที่เตรียมไว้

ใบงานที่ ๑

เรื่อง การประดิษฐ์กระบวนท่ารำจาก " ต้นอ่อมแซบ "

ชื่อกลุ่ม มอ พ้า

		สมาชิก			
๑.	ชื่อ - สกุล	นางสาวศศิภรณ์	สงฆพภักษ์	ชั้น	๑/๑ เลขที่ ๑๑
๒.	ชื่อ - สกุล	นายพัชรินทร์	มาตยอน	ชั้น	๑/๑ เลขที่ ๑๒
๓.	ชื่อ - สกุล	นางชญาน์ณิศา	ภักษ์จันทร์	ชั้น	๑/๑ เลขที่ ๑๓
๔.	ชื่อ - สกุล	นายณัฐกร	เรณวดอนก่อ	ชั้น	๑/๑ เลขที่ ๑๔
๕.	ชื่อ - สกุล	นายพงศ์ไฉษะ	แก้วโสภา	ชั้น	๑/๑ เลขที่ ๑๕
๖.	ชื่อ - สกุล	นายพัชรินทร์	สุวรรณศรี	ชั้น	๑/๑ เลขที่ ๑๖

คำสั่ง ให้นักเรียนศึกษาข้อมูล " ต้นอ่อมแซบ " แล้วคิดประดิษฐ์ท่ารำเป็นการแสดง ๓ ชุด

① ไม้ศอก

② ๕๖๗

③ ๕๖๗

④ ๑/๑๑

⑤ ๕๖๗๘๙

๖ ๕๖๗๘

๗ ๕๖๗๘๙๐๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐

จรรยา 5.๑.๖๗

ใบงานที่ ๑

เรื่อง การประดิษฐ์กระบวนท่ารำจาก " ต้นอ่อมแซบ "

ชื่อกลุ่ม ดอกไม้

สมาชิก

๑.	ชื่อ - สกุล	น.น. ชนรงค์	ทองอุษา	ชั้น	4/๑	เลขที่	๒๗
๒.	ชื่อ - สกุล	น.น. รัชฎา	ภานุรัตน์	ชั้น	4/๑	เลขที่	๒๙
๓.	ชื่อ - สกุล	น.น. อนุณี	นันทน์	ชั้น	4/๑	เลขที่	๒๘
๔.	ชื่อ - สกุล	นางสาว ศศิธร	เจริญชนนท์	ชั้น	4/๑	เลขที่	๓๐
๕.	ชื่อ - สกุล	น.น. อรุณ	อินจันทร์	ชั้น	4/๑	เลขที่	๓๑
๖.	ชื่อ - สกุล	นางสาว สุเชิดา	นันทพูน	ชั้น	4/๑	เลขที่	๓๒

คำสั่ง ให้นักเรียนศึกษาข้อมูล " ต้นอ่อมแซบ " แล้วคิดประดิษฐ์ท่ารำเป็นการแสดง ๑ ชุด

① เต็ม

② ขวบน

③ ชุต

④ ปลูก

⑤ แลตั้นไม้ลง

⑥ รอดน้ำ

⑦ ขึ้นชมความสวยงาม

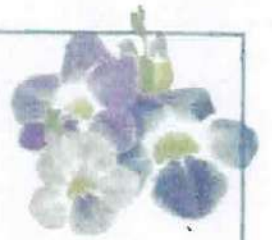

Signature
๕๐.๖๖๘

ใบงานที่ ๒

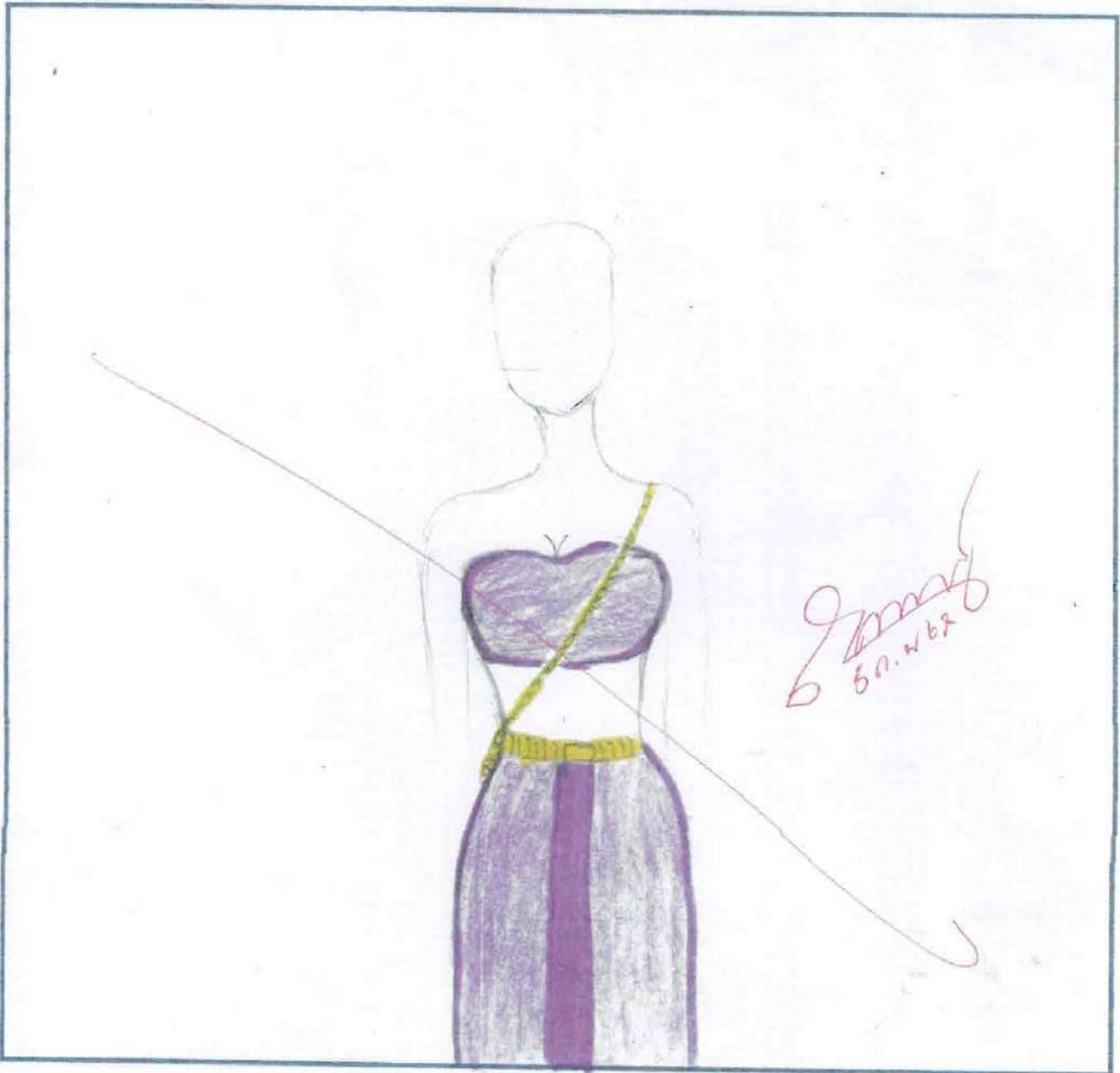
เรื่อง การคิดออกแบบเครื่องแต่งกาย

ชื่อกลุ่ม ตอกไข่

	สมาชิก			
๑. ชื่อ - สกุล	นางชุตติชาติ พงศ์อนา	ชั้น	๑/๑	เลขที่ ๑๗
๒. ชื่อ - สกุล	นางรัฐพร กอการดี	ชั้น	๑/๑	เลขที่ ๒๑
๓. ชื่อ - สกุล	นางกัญฉวี ขันนพวิ	ชั้น	๑/๑	เลขที่ ๑๘
๔. ชื่อ - สกุล	นางสาว ศิวรักษ์ เหลืองนันท	ชั้น	๑/๑	เลขที่ ๓๐
๕. ชื่อ - สกุล	นางจิราภรณ์ ชื่นอินต	ชั้น	๑/๑	เลขที่ ๓๓
๖. ชื่อ - สกุล	นางสาวฉัตรภา นัยนทร	ชั้น	๑/๑	เลขที่ ๓๕

คำสั่ง ให้นักเรียนคิดออกแบบเครื่องแต่งกายของการแสดง ผกานารีศรีอ้อมแซบ จากจินตนาการของตนเอง โดยให้สอดคล้องกับท่าร่ายที่นักเรียนคิดไว้ในใบงานที่ ๑ หลังจากนั้นร่วมกันประดิษฐ์ลงหุ่นตุ๊กตาที่เตรียมไว้

ใบงานที่ ๒

เรื่อง การคิดออกแบบเครื่องแต่งกาย

ชื่อกลุ่ม มพจิว

		สมาชิก			
๑.	ชื่อ - สกุล.....นางราชนิพนธ์ สดมพถกย์	ชั้น.....	A19	เลขที่.....	๙1
๒.	ชื่อ - สกุล.....นาย ดรรชนี ภาคทอง	ชั้น.....	A19	เลขที่.....	๙๒
๓.	ชื่อ - สกุล.....นาย ดุสิต กงธิ มีจันทร์	ชั้น.....	A19	เลขที่.....	๙๓
๔.	ชื่อ - สกุล.....นาย ศุภกร ใส กิ่งทอง	ชั้น.....	A19	เลขที่.....	๙4
๕.	ชื่อ - สกุล.....นาย พงศ์ ใจอง นวกฤต	ชั้น.....	A19	เลขที่.....	๙5
๖.	ชื่อ - สกุล.....นาย กฤษณะ วิชาพร	ชั้น.....	A19	เลขที่.....	๙6

คำสั่ง ให้นักเรียนคิดออกแบบเครื่องแต่งกายของการแสดง ฝกานาเรีศรีอ้อมแซบ จากจินตนาการของตนเอง โดยให้สอดคล้องกับท่ารำที่นักเรียนคิดไว้ในใบงานที่ ๑ หลังจากนั้นร่วมกันประดิษฐ์ลงหุ่นตุ๊กตาที่เตรียมไว้

๑๐.ภาพประกอบการเรียนการสอน

